

Vispārējās tiesas 2012. gada 14. decembra rīkojums — Al Toun un Al Toun Group/Padome

(Lieta T-326/12) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret Sīriju — Attiecīgo personu izslēgšana no saraksta — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 55/25)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Salim Georges Al Toun (Al Ghassaney Lattakia, Sīrija) un Al Toun Group (Damas, Sīrija) (pārstāvis — S. Koev, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Kyriakopoulou un I. Gurov)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmumu 2011/782/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju un ar ko atceļ Lēmumu 2011/273/KĀDP (OV L 319, 56. lpp.), Padomes 2012. gada 14. maija Īstenošanas lēmumu 2012/256/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/782 (OV L 126, 9. lpp.), Padomes 2012. gada 18. janvāra Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 442/2011 (OV L 16, 1. lpp.), un Padomes 2012. gada 14. maija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 410/2012, ar ko īsteno 32. panta 1. punktu Regulā Nr. 36/2012 (OV L 126, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītājiem

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 311, 13.10.2012.

Prasība, kas celta 2012. gada 19. novembrī — Front Polisario/Padome

(Lieta T-512/12)

(2013/C 55/26)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Front populaire pour la libération de la saguia-el-hamra et du rio de oro (Front Polisario) (Laâyoune) (pārstāvis — C.-E. Hafiz, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto aktu un līdz ar to visus tā īstenošanas aktus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus, attiecībā uz, pirmkārt, Padomes 2012. gada 8. marta Lēmumu 2012/497/ES par to, lai parakstītu Eiropas Savienības un Marokas Karalistes Nolīgumu vēstuļu apmaiņas veidā par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem, zivīm un zivsaimniecības produktiem, 1., 2. un 3. protokola un šo protokolu pielikumu aizstāšanu un grozījumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Nolīgumā, ar kuru izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses (OV L 241, 2. lpp.), kā arī, otrkārt, Komisijas 2012. gada 12. septembra Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 812/2012, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 747/2001 attiecībā uz Savienības tarifa kvotām dažiem Marokas izcelsmes lauksaimniecības produktiem un pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem (OV L 247, 7. lpp.).

Prasītāja uzskata, ka to kā sahravi tautas pārstāvi šie tiesību akti skar tieši un individuāli.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, ir pārkāpts pienākuma norādīt pamatojumu princips, jo pamatojums bija sevišķi nepieciešams, ņemot vērā tiesisko vidi, un, otrkārt, ir pārkāptas tiesības tikt uzklausatam, jo nav notikušas konsultācijas ar Front Polisario.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots ar LESD 67. un LES 6. pantu aizsargāto pamattiesību un judikatūrā noteikto principu pārkāpums, ignorējot sahravi tautas tiesības uz pašnoteikšanos un iedrošinot Marokas Karalistes, kura, kā apgalvo prasītāja, ir okupētājvalsts, aneksijas politiku. Prasītāja turklāt apgalvo, ka ir pārkāpts LESD 7. pantā paredzētais saskaņotības princips suverenitātes principa neievērošanas dēļ, kā arī ir pārkāptas vērtības, uz kurām balstās Eiropas Savienība, un principi, kuri nosaka tās ārējo darbību pretrunā ar LES 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 21. pantu un LESD 205. pantu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Eiropas Savienības noslēgtie starptautiskie nolīgumi, tostarp asociācijas līgums starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencija.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas vairākas starptautisko tiesību normas, tostarp tiesības uz pašnoteikšanos, līgumu relatīvā spēkā esamība [līgums nerada saistības un tiesības attiecībā uz trešo valsti], ka arī būtiskākās starptautisko humanitāro tiesību normas.
- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti ir prettiesiski, jo Eiropas Savienības prettiesisko darbību atbilstoši starptautiskajām tiesībām sekas ir tādas, ka šie akti ir prettiesiski.

— piespriet atbildētājam samaksāt EUR 1 000 kā zaudējumu atlīdzību;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē izvirzīto pirmo prasījumu, arī pamatojoties uz tā izvirzītajiem pamatiem, kas attiecas uz lietas būtību, un līdz ar to atcelt EESK paziņojumu par vakanci Nr. 43/09 arī balstoties uz šiem pamatiem, kas attiecas uz lietas būtību;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 25. septembra spriedumu lietā F-51/10 Bermejo Garde/EESK 2012. gada 5. decembrī iesniedza Moises Bermejo Garde

(Lieta T-529/12 P)

(2013/C 55/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Moises Bermejo Garde (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2012. gada 25. septembra spriedumu lietā F-51/10, ciktāl ar to kā nepieņemami ir noraidīti prasījumi, kas vērsti uz to, lai atceltu visus lēmumus, kas pieņemti, pamatojoties uz EESK paziņojumu par vakanci Nr. 43/09, nav lemts par prasījumiem, kas vērsti uz to, lai piesprietu atbildētājam samaksāt EUR 1 000 kā zaudējumu atlīdzību, un nav lemts par pamatiem, kas attiecas uz lietas būtību un kas tika izvirzīti pirmo prasījumu, kas vērsti uz EESK paziņojuma par vakanci Nr. 43/09 atcelšanu, atbalstam;

— līdz ar to

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē izvirzīto otro un trešo prasījumu un tādejādi

— atcelt visus lēmumus, kas pieņemti, pamatojoties uz EESK paziņojumu par vakanci Nr. 43/09;

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza trīs pamatus.

1) Pirmais pamats attiecas uz nosacījuma par pirmstiesas procedūras ievērošanu pārkāpumu un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta pārkāpumu, ciktāl Civildienesta tiesa kā nepieņemamus ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus atcelt visus lēmumus, kas pieņemti, pamatojoties uz EESK paziņojumu par vakanci Nr. 43/09.

2) Otrais pamats attiecas uz atteikumu spriest tiesu, pamattiesību vērsties tiesā pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Civildienesta tiesa nav lēmusi par apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumiem, kas vērsti uz zaudējumu atlīdzību.

3) Trešais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un pareizas tiesvedības principa pārkāpumu, jo Civildienesta tiesa nav lēmusi par apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem, kas attiecas uz lietas būtību un kas vērsti uz to, lai atceltu EESK paziņojumu par vakanci Nr. 43/09.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2012. gada 25. septembra spriedumu lietā F-41/10 Bermejo Garde/EESK 2012. gada 5. decembrī iesniedza Moises Bermejo Garde

(Lieta T-530/12 P)

(2013/C 55/28)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Moises Bermejo Garde (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)